THE

CEYLON PATRIOT.

December 9th, 1864.] PUBLISHED ON FRIDAYS. [VOL. 2. No. 50.

Price to Subscribers 16s. By Post 18s. 2d. per Annum.

CHARGES FOR ADVERTISEMENT.

Twenty-four lines and under—*three pence* per line.
Above twenty-four *two* " " "
Half a column—*seven shillings six pence.*
A whole column—*ten shillings.*

For the second insertion two-thirds and the third and every future insertion, *one-half* of the above charges if printed on succeeding days of publication.

If Advertisements are to be both in English and Tamil, one being a translation of the other, the Tamil will be charged at half the above rate.

No Advertisement will be printed for less than *one shilling*

NOTICE TO ADVERTISERS.

All advertisements received without specifying the numbers of insertions will be continued in successive issues until countermanded, and charged for accordingly.

Notice to Subscribers.

Subscribers are respectfully requested to give notice of any change of address, or any irregularity in the delivery of the paper.

No verbal orders for discontinuing subscriptions can be attended to. Subscriptions are considered to be in force until countermanded in writing.

Notice to Correspondents.

All communications to the Ceylon Patriot must be Post Paid. We also request that all letters to our address as the Editor of the Ceylon Patriot be authenticated as otherwise they may not receive attention.

NOTICE.

ORIENTAL BANK CORPORATION.

AN AGENCY of this Corporation was opened in Jaffna, on Tuesday the 16th ultimo for the transaction of Banking business.

CURRENT DEPOSIT ACCOUNTS may now be opened.

FIXED DEPOSITS may be lodged for periods of One, Two, and Six months, to bear interest at the rates of Three, Four, and Six per cent per annum, respectively, and LOCAL BILLS will be received for Collection.

DRAFTS will be issued and purchased on the *Head Office*, on *all Branches* and *Agencies* of the *Corporation* on the *Cochin Branch* of the *Bank of Madras*, and on *all Branches* of the *National*, *Provincial*, and *Commercial Bank* of *Scotland* and on the *Provincial Banks* of *Ireland*.

Information as to Rates of Exchange, &c., may be obtained at the Bank.

R. V. DUNLOP, Acting Agent.
A. WILLISFORD, Act. Accountant.
Jaffna, 4th March, 1864.

FOR SALE.

A very commodious Palanquin Carriage.
Apply to,
C. D. Nicholas.
Pettah. Jaffna.

NOTICE.

IN THE MIDST OF DEATH, WE ARE IN LIFE.

New and most valuable medicines for hitherto intractable and incurable diseases.

Unlike the Patent medicines generally imported from the United kingdom, the following from France, have been severely tested and scrutinized by the most eminent Government and private analytical and operative Chemists and practising Physicians of Paris, &c. insomuch that the entire Parisian Medical Faculty, attached to the Government and other Hospitals, &c. in the French dominions can after vigorous trials; with the fullest confidence, recommend them to the favourable noce of all languishing, not any under ordinary diseases; but those who may be "hoping against hope."

No. more Cod Liver oil. Syrup of Iodized Horseradish.

Prepared by GRIMAULT & Co Chemists, 7 Rue de la Feuillade, Paris. According to the certificates of the Physicians of the Paris Hospitals detailed in the Prospectus, and with the approbation of *several Academies*, this Syrup is employed with the greatest success in place of Cod Liver Oil, to which it is really superior. It cures diseases of the chest, scrofula, lymphatic disorders, green sickness, muscular atony, and loss of appetite, it regenerates the constitution by purifying the blood, and is in a word the most powerful depurative known. It never fatigues the stomach and bowels like the Iodide of potasium and the Iodide of iron, and is administered with the greatest efficacy to young children subject to humours, or obstruction of the glands. Dr. Cazenave of St Louis Hospital, Paris recommends it particularly in cutaneous diseases conjointly with the pills which bear his name.

No more Consumption.

Diseases of the Chest, Syrup of Hypophosphite of Lime, manufactured by Grimault & Co. Chemists 7 Rue de la Fewillade, Paris. This new medicine which is delicious to the palate, is a sovereign remedy for coughs, colds, irritation of the lungs, and is also an excellent remedy in cases of consumption. Under its influence, the cough abates, nocturnal perspirations cease, and the patient rapidly recovers health and flesh.

No more Indigestion or Dyspepsy.

Elixir of Pepsine, prepared by Grimault & Co., Chemists, 7 Rue de la Fenillade, Paris. According to the formula of Dr. Corvisart, Knight of the Legion of Honour, Physician to H. M. the Emperor of the French *Pepsine* is the gastric juice itself, or rather the active principle purified, which digests food in the stomach. When from various causes the supply of the digestive fluid is too small the inevitable consequences are bad digestion, gastrities, gastralgia, inflammation of the mucous coat of the stomach and bowels, heartburn-anœmia-loss of strength, and in females, general deranges ment. *The Elixir of Pepsine* which is sanctione, by the approbation of the Paris Acadamy of Medicine, speedily cures all such diseases, and prevents vomiting during pregnancy.

No more poverty of the blood and pale complexion.

Phosphate of Iron. DR. LERAS Apothecary, Dr. of Science, 7 Rue de la Feuillade, Paris —This new ferruginous medicine contains the elements of the bones and blood, and iron, in a liquid state. From observations made in the Paris hospitals, and detailed in the Prospectus, it is superior to ferruginous pills, lactate of iron, iron reduced by hydrogen, pills and syrup of the iodide of iron, and cures rapidly stomach complaints, painful digestion, poverty of the blood, loss of strength and appetite, and the diseases incident to females. It is the best adjunct to Cod liver oil, and the best preserver of health in tropical climates.

No more Copaiba; or Cubebs.

CAPSULES OF MATCO VEGETALIS.

of Paris by the celebrated Dr. RICORD, and are found greatly superior to all the preparations of Copaiba, Cubebs, &c., and Mineral remedies. The Liquid Extract is used in recent cases, and the Capsules in the more chronic; and where all other Medicine have failed, these preparations will always effect a cure.

General Depot.

In Paris, at M. M. GRIMAULT & Co, Chemists 7, Rue de la Feuille.
In London, at NEWBERRY & SONS, 45, St Paul's Churchyard.
In Madras, at BARRIE & Co., and at every good Druggist of India.
Colombo. Mr. J. E. Eaton.
Galle. Messrs. Armstrong and co.
And all good druggists in India.

☞NOTICE.

CHARTERED MERCANTILE
BANK OF INDIA, LONDON AND CHINA.

HUNDRED POUNDS REWARD.

The above reward is hereby offered to any person or persons who shall give such information as shall lead to the apprehension of S. ARIACOOTTY, late Shroff of the Chartered Mercantile Bank of India, London and China, *Kandy*, within one month from the date hereof.

F. W. LEMARCHAND,
Manager.
Colombo, 1st Dec. 1864.

NOTICE.

MOOR'S HINDU PANTHEON,

CONDENSED AND ANNOTATED.

SECOND EDITION,

BY THE

REV. W. O. SIMPSON.

[*Complete* 1 *vol., royal* 8*vo.,* 400 *pages, with* 60 *illnstrations.*

IN THE CONTENTS OF THE WORK, the matter of the original Edition remains in *every essential particular* untouched. The principal Deities with their Saktis Incarnations, and Offspring are described in detail, together with the less important personages, who figure in the fables of Hinduism.

In illustrating the work more than fifty plates have been selected from those appended to the first Edition; none have been omitted by which the text could receive any elucidation. Several others have been added from other sources. These places executed in the first style of lithography are placed in *juctaposition* with the letter-press to which they refer, the Frontispiece will contain "Mahadeva destroying Tripurasura," beautifully executed *in tinted Lithographye.*

In condensing the bulky quarto volume of the Firs Edition proved inaccuracies, repetitions and irrele vant matters only have been omitted.

In elucidating the text, a great number of foot notes have been appended, embodying references to acknowledged native authorities and the Works of eminent oriental scholars. Those of Colebrooke, wilson, Max Mullor, Williams and Muir may be specified.

In supplementing the necessarily deficient information of a Work compiled when oriental research was in its infancy, a large quantity of matter has been added from trust-worthy sources. The Chapters on Budhism, the Sects of the Hindus, the Vedas and Puranas have been re-written.

In the printing and getting up of the work, no care or expence is being spared.

Applications for copies will be recieved at the Ceylon Patriot office:

By the same Publisher the following equally vauable works have recently been issued.

Abbe Du Bois on the Hindus.
Mohammedan laws and manners.
Ward on Hindus.

The Ceylon Patriot.

THE STEAMER PEARL.

The rumour that got out in Jaffna about the injury to this vessel at Arippoo or on her way from the Bank to Jaffna seems to have come out in Colombo; for we observe that the facts, which we have no reason to doubt, are published in the *Examiner*. In a short time this vessel will have cost the Government some £40,000. A thorough investigation ought to be made into this affair and the last general management of this Colonial Steamer, for we hear that there are complaints on the part of shippers and others.

MODEL ROADS AND ENGINEERING SKILL.

It has very often struck our minds that it is our duty publicly to draw the attention of those whose business it is to see to the work, to the keeping up of our Roads and the clearing of our drains to the condition of these roads &c. We gave expression to our sentiments, strongly, more than three years ago, when Mr. Folkard was Assistant Civil Engineer, and pointed out to him the miserable state in which the roads then were at the same time earnestly begging that some effectual measures may be adopted to save an homesteads from ruin. We however regret to say that our representations met with no response and evoked no aid or relief; and now, instead of bad roads being made better, we have good ones made worse! Immeasurably worse!

Our roads, though only a month ago macadamized, are in the most fiithy, abominable, and disgusting state. One has to go over mud and slush, whenever he has to go an inch from home! This is truly excusable, for, it is very disagreeable to find one's shoes sticking in mud along the streets, or carrying into one's home a quantity of filth!

Would our Government Agent as Chairman of the Road Department, kindly drive over (no—walk) our

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

principal thoroughfares after a good, strong shower and candidly speak his mind? There needs not be a surmise, as to what that opinion would be. "Infamous" did his Honor the Officer Administrating the Government say with regard to the roads *he* had, to his unutterable surprize, not unmingled with a sense of shame and vexation, seem. Our roads are execrable, disgusting, abominable, any thing but pleasant to walk upon!

Where are our road taxes? Do they serve to make up that large surplus of which the Colonal Secretary so proudly boasts, and which the Home Secretary so unceremoniously and with such great avidity wishes to seize and disburse for Military purposes? What has become of that venerable and noble edifice the Fort Church we may ask by the way? A building devoted for religion, and denounced three years ago, as unsafe, is shut up for "want of funds" to repair it; our roads are in a deplorable state; and yet, there strangely happens to be a surplus in the hands of Mr. W. C. Gibson to be handed over to Mr Cardwell, and does he not try to "*card*" the wool "*well?*" Query will he succeed?

SPECIAL SERVICES.

We understand that special services are being held at the Pettah Episcopal Church, on Friday evenings. The Rev. Mr. Buswell delivered a very impressive sermon on Friday last from these words; "Watchman, what of the night, watchman what of the night?"

THE REV. HENRY DE'ZILVA.

The above Rev. Gentleman of the American Madura Mission, a native of Jaffna and who had been absent for about a quarter of century from his friends and relations here, is again among them on a visit. He preached an excellent sermon in Tamil, last Friday evening in the Wesleyan Preaching Bungalow, Pettah to a large number of attendants. The service was closed by the singing of one of those "soul elevating" songs of Vedanayagasastere by the preacher accompanied by Mrs. Misses. De'Silva which style of music if adopted by our Tamil congregation, would be highly appreciated. We hear that he will preach next Sunday morning in the Wesleyan Chapel.

CORRESPONDENCE.

EDUCATION.

Paradoxical as it may appear, this is the most generally attractive and the most jealously scrutinized topic of the day.

The rarest and most distinguished intellects have regarded this subject as not unworthy of their careful and prolonged attention. The Statesman and the Philanthropist, the Merchant and the Missionary have alike offered sacrifice at this shrine.

The deep thinker has dived for principles, and not unfrequently has he brought up precious pearls. The close observer has classified facts: the honest experimenter has developed systems; and the world has looked on, and either censured or applauded as its temper inclined.

To say that but few have the power and the opportunity to delineate, illustrate and defend so broad a theme, is but to repeat the record of the history of events and note down a fact. Yet every one has his notions of what Education is, and of what it ought to be. There are few who will not, attempt at least, to point out the weaknesses of another's theory and the strength of his own! All will admit that it is a deeply interesting subject; a subject closely allied to all that is sacred or lasting too much so indeed to be called in, examined and dismissed in a hurry.

To say that Education has to do with the mind and heart is but to repeat a truism. just as if one were to remark. "Surgery has to do with wounds. Anatomy with structure, and Medicine with disease. And yet, obvious as it may appear that the mind is the thing concerned in Education, how often are the laws, the very make and tendencies of that mind, either left out of the question altogether, or seen to peep obtrusively above the surface, like some geological stratum which the rubbish of ages cannot hide! Let it then be remembered that, in order to understand the merits of the question before us, we must institute inquiry as to the nature of the human mind, which is alike, the *agent* and the *object* of the effort. This may perhaps not appear to be a very self-evident statement, but it is really the case. A student might as well destroy his telescope, poke out his eyes and annihilate the stars, and imagine that thereby he was only clearing away the difficulties in the path to the science of Astronomy, as an individual ignore the make, the capacities and the destinies of the soul, whilst he seeks to understand the question. "What is Education?" Before we push our frail bark into the deep, in quest of the land to be explored, let us remind you that our voyage, though in some respects one of discovery, is one which all must take, and therefore we may call it the only appointed *ferry* from the shore of our birth-condition to the farther shore destined by our Creator to be our final, our eternal home. No man can claim prerogatives here. No dread of a political impost need keep any one from attempting the passage. I may be permitted to say to you as a venerable man once said to a relative, "Come thou with us, and we will do thee good." I would bespeak your patient attention to the remarks I have to make.

First of all, let us try to obtain some definite notion of the meaning of the term Education. If this be neglected we shall be to each other as those who sail in different ships to different ports:—we may as well shake hands and wish each other a friendly farewell at once, as we may not hope to meet again!

The term "Education" is very extensively applied. As a consequence of its passing through so many minds it assumes a variety of aspects.

"*Education*" says Dr, Johnson, "*is the formation of manners in youth*:"—"*The manner of breeding youth*:—"*nurture.*" We will not dwell on these definitions now, further than to invite your attention to the *practical* import which each member of the definition involves. We would give greater deference to the Dr's. definition of Education than we would to his well known rules and principles for carrying out that definition. He appears to have had radically erroneous views of the susceptibilities of childhood and youth. He recommends a freer use of the rod than the nerves of this generation could bear, or its sense of propriety endure. It may be taken for granted, that, when a man would make *terror* the only discipline, and *fear* the only emotion possible as an impulse in Education, he betrays a want of acquaintance with the things of which he speaks. Even if all children were as stupid as calves, and as willful as asses, the use of "terror," the influence of "fear" would not induce the one to approach his owner, or the other his master's crib.

"*Education,*" says Dr. Webster, "*is the bringing up as of a child.*"—"*Instruction*:"—"*The formation of manners.*"

He further observes, that, "It comprehends all that series of instruction and discipline which is intended to enlighten the understanding, correct the temper, and form the habits of youth and fit them for future life." In this definition we have the substance of what Johnson had previously said. Substantially they agree, this is a fact to be remembered. There is however one noticeable point in Webster's definition, viz; an intellectual element is intrduced, at least the cultivation of the understanding is specifically referred to. So far from this being a mere accidental or subsidiary part of Education, it is the very foundation and condition of all the rest! This lies at the basis of the cultivation of the temper and the formation of habits. Whilst we may admit that it is not *all*, it is a very important, a very essential part of Education. You will notice that as the philosophy of the human mind has been cultivated so has the true and real importance of a right cultivation of the thinking faculty—*the understanding*—been regarded as indispensable. "*Instruction*:" "*Breeding*" and "*Education*" have been classed as synonyms. But it has been justly remarked, "that Instruction and Breeding are to Education as parts are to a whole;" i. e, that *Education* implies and involves the communication of knowledge, as well as due respect to the rules of outward conduct, or manners.

The same author (Crabbe) remarks. "But Education comprehends not only these, it also comprehends *the formation of the mind, the regulation of the heart,* and *the establishment of the principles.*"

There is more of meaning couched under this phraseology than a casual observer might notice. "*The formation of the mind*" seems to indicate, that the mind is more or less plaistic and capable of being moulded according to some model. Philosophy and facts bear out this remark. '*The Regulation of the heart*" seems to image to us a piece of mechanism, which though constructed for a given purpose and capable of performing the required task, is, at the same time, liable to become deranged and thrown into confusion and even brought to an ignominious stand-still. What cuts a sorrier figure than a time-piece which will not go? Or what a more useless, than one that goes wrong? And is it not the case, that the impulses, propensions, and desires of the heart form a part of man's mechanism, and need to be placed under the control of good government? But more of this hereafter. Perhaps sufficient has been premised to enable us to frame a clear and accurate idea of the thing now under consideration. A larger accumulation of authorities would embarrass rather than facilitate our attainment of a proper notion of *Education*. Let us then regard the term as referring *to the training of the man for his providential destination*: i. e. the training of the *intellect*, the *heart*, the *conscience*, and the *habits* A less comprehensive view of facts would not cover the space occupied by the term Education.

Though the area is broad, and the operations many and ramified, yet there is a unity in the law which governs the whole process of Education, whether it apply to the mind, the heart the conscience or the habits, and that law may be thus enunciated.

The faculties and powers of man must be brought into proper relation to their appropriate objects, in order to secure the most perfect development of those faculties and powers.

This, when the terms are comprehended, is about equal to saying,—"The Architect must place stone upon stone in accordance with the design, or he will never complete the given superstructure:"—"or, the farmer must plough his land and cast in the seed, or he can never hope to reap a harvest." This 'law' takes for granted that there are objects calculated to excite or engage the several faculties of man,—that there are Divinely appointed influences which need to be brought into contact with him. This must be allowed, or we shall be in a far worse condition than the poor Israelites were, when the Egyptians demanded of them bricks but gave them no straw.

It is a fact which ought to stand out in bold relief,—which ought be engraven on the mind and heart of all who are engaged in educating the rising generation,—yes, which might be written with advantage on the door posts of every University and School in the land—the Being who created the mind, the heart, the conscience has also amply provided for the due and proper cultivation of these powers, and the full development of their susceptibilities. The two things, postulated in all rational education, viz: a *trainable mind*, and a *training agency* are found to exist. The preceptor's duty is not to sever but to unite these two. He is the wisest, the most successful teacher, and achieves most victories in education who most completely removes the distance between the mind and the influences which are to mould that mind. The more this fact is remembered the more fully shall we see, and the more heartily execrate the vices of that superannuated system of hap-hazard, imperious tuition, which for many generations has passed muster under the abused title of Education.

The day has gone by when the birch and the cane are believed to be able to awaken new mental powers. The stiff-necked pedagogue, who flogged *on principle* finds his occupation gone! "*Fools' Caps*" and "*dark-holes*" and "*lacerated backs*" were some of the agencies used in what, as to the true principles of Education, were emphatically "*the dark ages*" J. K.

(to be continued.)

You were obliging enough to insert my scrap in your last: I now crave an extension of your favour for the following, in continuation:—

7. "It is the Gospel which has planted in the bosom of Britons that sense of individuality, that seriousness of conviction, which despotism dreads and can never crush. It is this deep belief and this sense of the authority of truth which has come to be a national characteristic, and which is the ultimate guarantee of our liberties, religious and political. It is this Gospel which has given us our higher tone of domestic virtue, our relish for home-bred feelings, and our true idea of personal delicacy, and our sense of individual importance consistently with individual modesty. It is thence, and from the vernacular diffusion, and the daily usage and bearing of the Scriptures, that we have drawn the power and point, the simplicity and the majesty, the tropical richness, the rhetoric opulence and the fervour of our conversational style and public oratory."

8. "No Code-making, no legislation according to theory, will give a people that which our *history* has given to us: Our social condition is the giant-limbed offspring of the many struggles we have passed through."

(Let the Tamil Young men of Education and influence study the principle above enunciated. If they would secure like national glory they must put forth like national energy.)

9. "In the fresh season of life, Christianity lodged itself firmly in the man's affections and in his reason too; so far as the reason was then developed. Within the chamber of conscience the ethics of the Scriptures was always listened to as the ultimate authority; never did it seem doubtful that this rule of virtue, listened to and obeyed, wou'd lead in the path of rectitude and of purity, and would issue in the highest good. But the realities of mature life and its seductions, came upon the neophite they came with their struggles, their moral ambiguities, their overwrought requirements, their blandishments. A hubbub of contending impulses came to fill the chamber, wherein formerly, conscience and Christianity used to confer in so consentient a tone that the two voices fell upon the ear as one sweet sound. Thenceforward Christianity betook itself to a lodgment remote from this place of noise, viz: the mature man's brain."

(Is not this a picture of the new Convert from Sivaism to Christianity?)

10. "Throughout all the countries whereupon the once festive polytheism of Greece had built its altars, mockery had supplanted religious awe, a fastidious fanaticism had come in the place both of gay observances and of serious feeling.

Philosophy had uttered her last promises and broken them. On no side did light break forth"

(Could there possibly be a more exact representation of "*Polytheism*" and "*Philosophy*" in Jaffna in our day? The above is true to the very letter!)

11. Wherever the Gospel was cordially embraced it rescued the people from the thraldom of three grand moral maladies; viz;

(1) From frivolous indifference;
(2) From sensual obtuseness;
(3) From sullen hopelessness.

(And we may, boldly, affirm that it will do the same for this nation! O what a glad transformation that will be when the Hindu breaks away from this three-fold curse! Every well-wisher of Jaffna, cries, "Haste happy day"!)

12. "No movement forward among civilized Communities has ever come on insensibly, or as if it merely grew out of abstract principles. In each instance it has been the consequence of a visible and obtrusive course of events; it has been the result of a crisis, brought on by some violent shifting of the social forces; and it has gone forward through seasons of suffering and by means of struggles and at the cost of life."

(What do the timid hopers of spontaneous growth think of this? I speak to both Native Christians and Sivites. If well directed effort only can secure grand

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

victories what are the young men of Jaffna doing? Any thing? Any social action? Any coming together for *mutual* aid countenance and support? It will be a happy day for Jaffna when all can meet on some great social plat-form for general good.) J. K.

Sir,

It may be interesting to your subscribers to know that SangaraPundither and his friends have for some years been preparing an elaborate attack upon the Christian Scriptures, and that the same is probably shortly to be published. I presume that all the talent of Sivaism has been brought to bear upon this production in order to make it worthy of the names under whose auspices it is to appear.

The learned authors however are resolved to proceed cautionly and are clearly determined not to publish until the work has been cleared from its weak or assailable points.

With a view, therefore (as I presume) to secure so desirable an issue to their arduous undertaking, SangaraPundither and a few young men have waited upon the Rev. H. D. Buswell asking him to appoint a time to discuss the work privately, this Mr. Buswell at once consented to do, asking no conditions further than that questions and answers on both sides should be written down by a Sivite and a Christian.

Messrs. SangaraPundither and Co. however being very arduous to assure Mr. B. that they were very desirous of arriving at the truth. Mr. B thought it good to test them by asking them for a copy of their work that he might be the better prepared to meet them and to understand the course of preparation necessary. The worthy brethren in solemn conclave have determined to refuse this modest request.

Although this does not favour of a desire to "know the truth" Mr. B. is still perfectly willing to meet S. P. and his associates, feeling assured that however unprepared he may be, that truth wll prevail.

SPIRIT OF SLAVERY.

The nature and merits of the great struggle now convulsing the country can not be properly estimated without a constant remembrance *what slavery is.* The question before us—the question at issue before Richmond and Atlanta, and substantially in the fierce political campaign now pending, is whether slavery as a social system and a civil power shall rule in Christian America, or shall die with rebellion it has instigated. Every fact, therefore, which serves to show what slavery is should be exhibited, that the people may know what it is they do in deciding this question. With this view we publish the following narratives sent us by Rev. Dr. Marks from a colored lady now engaged in teaching one of the Freedmen's schools near Washington:—

A few days since Mrs. C. was in our rooms to receive our monthly supply of reading-matter, and, in speaking of the state of the school, said, 'We have many things now to distress and annoy us; but when I think of the change in our condition in twenty five years, this is like the Millennium. Then no one dared to teach a coloured person to read and write, and a school for this race was only permitted in Africa.'

THREATS FOR ABILITY TO WRITE.

'" When I was a child my mother, who was free taught me to read and write, and after I was able, to go out and serve, I went to take care of a lady of this city who had gone into Maryland for a summer's excursion.

'" We stopped at the house of a planter in one of the southern countries, when one day my Mistress, writing a letter to Washington, asked me if I should not like to say a word to my mother. I said I should be glad to do so. "Come then," said she, "and write a line in my letter." I went to the table and took her pen in hand and commenced writing. At that moment the planter came in, and, looking at me, cried out in the severest manner and with fierce oaths, "what are you about? A negro writing! I will have your back stripped. You shall not stay an hour on my place. I will have no nigger writing about me!" " I was speechless and trembling with fear, for I know how fully I was in their power, and that there was no law nor piety for me. That day we had to leave the house and went on into the next country. But now what a change! In every place where there are one dozen colored families we have a school. Books are sent to us. Papers are published for us. Teachers come to us. Now every thing and a multitude of friends encourage us.'

THE MARTYR FOR OBEDIENCE TO GOD.

"When mistress had started from the house of the man who had frightened me so, we went twenty or more miles to the house of another planter, that my mistress knew. We were just in time for a great camp-meeting. All the people of the country were there, and many whites and blacks professed conversion."

"The mansion house of the estate was surrounded by the cabins or quarters of the slaves, fifty or sixty in number. For several nights after the meetings, the slaves had prayer-meetings in their houses, and sang and shouted greatly to the disturbance of the master. One evening the noise had been greater than ever, and, in the midst of it, the master sent for the leading blackman to come to him.

"I was near, and heard every word when the man came up before his master. He was a large, powerful man, and had a manly, honest look that made every one respect him. Eight or ten ladies, and several gentlemen, were on the portice to listen to the conversation.

"The slave with uncovered head, stood before his master waiting to be spoken to. "Dick," said the planter, "what is the meaning of this hideous noise? If you were whipped by devils, you could not make a more horrible howling. Now Dick, I can bear a great deal, but more of this I cannot stand. Now I say, Dick, stop it, or I will be—if I don't cut your heart and tongue out. You hear me?

"Yes, Massa; but the blessed Gospel is from God, and if he command us to pray, and you command us not to pray, what shall we do Massa?.

"Instantly the master sprank to his feet full of rage, and walking up to the slave, he seized him by the throat, and with a tone of fury that made the blood of every one cold, cried out, "I tell you, you—black scoundrel, God Almighty himself shall not interfere with my orders. Stop your praying, or I'll shoot you like a wolf. "Massa, said the slave,in the calm manner of one who had made up his mind to die, "if we refuse to obey God we will sink into hell, and that is worse than the whip of de overseer.

"The rage of the master was now beyond all bounds. He struck the slave with his fist; knocked him down and kicked him in the face, and sprang up and down on him until he was exhausted. Not one uttered a word. Not a hand was stretched out, but some of the white ladies and gentlemen said he was a very saucy nigger, and deserved it.

"The master then called for the overseer, and he, with three or four of the blacks, bore up the blessing man to the whipping-pen. We soon heard the whip coming down on the poor victim's back. At first there were loud cries of agony, then low moans, and then no sound but the lash; and long before the scourgings ended, the man was insensible. To bring him to life and rouse him by pain, his back was washed with brine.

"All that night not one dared to go to the poor mangled man. Not even his wife or little children. The slaves, in the mean time, covered around their cabins and in the shade of the big house, and not one spoke above a whisper, for each one feared the same fate.

"But one flogging did not satisfy the master, for, in two days the overseer was ordered to repeat it. And, after this, Dick never spoke again; but on the next morning it was whispered around that he was dead, and in a little time we saw a rude coffin taken to the pen, and poor Dick was carried out and buried under the shadow of some trees away off in the woods. Not one word was said."

"I do believe if any planter, Quaker, or neighbour had made a complaint against the master, and charged him with the death of his slave, the accuser would have been shot. Then all the slaveholders and many others said, "The niggers must be kept down." I do not know how long the planter lived, or when he died, but I heard that his sons and sons-in-law are in the rebel in army."

LITERATURE.

The Freedom of the Press.

(continued from page 191)

A Free Press is a great blessing. In times of trouble it may sound harsh, and its lashes may cut deep into the flesh, but it is the rod of correction. What physical force could not achieve, the press by a single movement completes. When every other means has failed one consolation is left in the Free Press. Look at France. There sovereigns can wade through a sea of human blood to a throne; there "the king can do no wrong" because his wrongs are not permitted to be noticed by his subjects. No remarks odious, or in the least offensive, to the monarch can appear in print or pain of a long and tedious imprisonment, not to say, ruinous fines. Woe be to the straight forward Patriot who may live in an Age of Terror, whose voice may be heard above the din of a disaffected multitude; it were better for him had he never been born. The guillotine yawns for him, and without accusation trial, or defence he is hurried to the ever memorable "Place de greve". Contrast this with England. When everything is lost, possessions, credit and renown, one thing is left and that is the spirit of liberty. What care they for the snarlings of their enemies if the spirit of their fathers still survives! What care they for the power of their unguided oppressors as long as they have a voice through their Free Press!

Look now on the other side—the evil results of free discussion. Look at Junius the wonder of the eighteenth century, rolling over his enemies, and crushing them under the weight of his bitter sarcasm. Lord Mansfield, Horne Tooke, the Duke of Grafton, and even his sovereign were each in his turn, made to feel the withering contempt, the most frightful exposure and the most biting sarcasm, which nothing but a vindictive feeling, a long concentrated rage, could have enabled that writer to produce. How can we describe the amount and enormity of ruin caused by sceptical publications in England! How many souls have been thereby driven to utter perdition! How many death beds have been rendered miserable by the coruscations of their evil genius! Speaking of Paine's "Age of Reason" alone, Mr. Charles Phlips, the celebrated Irish Barrister, thus proceeds, "But indeed the fate of this half infidel, half trading martyr, matters very little in comparison of that of the thousands he has corrupted. He has literally disseminated a moral plague agaiust which even the nation's guarantine can scarce avail us. It has poisoned the fresh blood of infancy, it has disheartened the last hope of age. If his own account of its circulation be correct, hundreds of thousands must be at this instant tainted with the infectious disease whose sting dies not with the destruction of the body."

And if we may be allowed to speculate, how many wars and feuds which have laid waste cities and depopulated extensive districts are to be attributed to the Freedom of the Press. I am of opinion that the attacks made on the Emperor of the French in *Punch* and other English Journals of a like nature,have more to do with,the hostile relation in which France stands towards England than anything else.

Speaking of our own island, suppose the publication of scurrilous letters were allowed freer scope; who of us are safe from the cowardly attacks of anonymous writers. At various times I must admit, that vile effusions without a single particle of truth have flooded the papers. Under the plea of freedom of expression, the sacred character of the hearth and home has been invaded. This has been so well put by an eloquent writer that I cannot refuse my readers the benefit of it. "Some of them indeed—the basest of the race—who were cruel only from cowardice and calculating selfishness, are perfectly willing to transfer their venal pens to any government that does not disdain their infamous support. These men republicans from servility, who publish rhetorical panegyrics on massacre, and who reduced plunder to a system of ethics, are as to protect slavery as anarchy. But the more daring—I had almost said, the respectable—ruffians cannot so easily bend their heads under the yoke. These fierce spirits had not lost "the unconquerable will, the study of revenge, immortal hate". They have the luxuries of servitude to the mean and dastardly hypocrites, to the Belials and Mammons of the infernal faction."

Dear sir,

I shall thank you to give insertion in a corner of your paper to the following.

That rice is not procurable even at the rate of six pence per measure, consequently the inhabitants of this District prefer to satisfy their hunger with-

Pease at eight pence per measure.
Potatoes at four pence per lb.
Gram at six pence per measure.
American flour at one shilling per pound respectivly.

There are plenty of useful men in this District that can be engaged for the purpose of planting Coffee, and it is provided with Blacksmiths, Farriers, Tailors, Carpenters, Masons and Contractors, to felljungle &c. &c. Last week the blowing of the wind was so strong that the thatch from some of the roofs of the bootiques, were damaged, except the Post Office and the Rest House which being at a distance of five or six yards from each other, and the former well thatched, and the latter newly shingled.

People are anxious to purchase the piece of Crown Land adjoining the Govenment Rest House, and they wish it sold without any further delay.

Amicus.

Nov. 29th, 1864. Happoo'elle.

CASH RECEIPT FOR 1864.

		s.	d.
Calpentyn—John Casechetty, Esq.	-	18	2.
Wannarponne—A. Ellayatamby, Esq.	-	4	0.
Jaffna Rev. W. Talbot	- -	17	4.
do Rev. C. C. McArthur	-	8	0.
do S. Savarimootoo Modelier	-	6	0.
do A. Lyman, Esq	- -	6	0.
Tanjore—V. Veravagoepully, Esq.	-	9	0.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இலங்காபிமானி.

௲௮௱௬௩ம் ௵ மார்கழி ௴ ௨ந் ௳.

ORIENTAL BANK CORPORATION.

விளம்பரம்.

ஒறியேன்றல் வங்குச்சாலே.

இதன் உதவிச்சாலேயொன்று சென்றமாதம் ௧௬ந் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பித்து இப்பொழுது நடைபெற்றுவருகிறது.

நடபடியான பணவைப்புக் கணக்குக்காரியங்கள் இப்பொழுது அதிற் றொடங்கப்படலாம்.

சேமத்திற்காய்க் கட்டும்பணங்கள் ஒருமாசம், இரண்டுமாசம், ஆறு மாசக்காலங்களுக்கு அவ்விடம் வைக்கப்படலாம். அப்படி வைக்கப்படும் பணத்திற்கு வருடமொன்றிற்கு முறையே நூற்றுக்கு, மூன்று, நாலு, ஆறுவீதம் வட்டிகொடுக்கப்படும். பணச்சேகரிப்பிற்காய் அந்தந்த இடங்களுக்குரிய கைச்சீட்டுகளும் ஏற்கப்படும்.

தலை ஸ்தானத்திலிருந்து இத்திரவியசாலையைச்சேர்ந்த சகல கிளைச்சாலையின் பேருக்கும், சென்னைத் திரவியசாலையைச்சேர்ந்த கொச்சியின் உதவித் திரவியசாலையின் பேருக்கும், ஸ்கொற்லந்தைச்சேர்ந்த தேசத்திற்கும், மாகாணத்துக்கும், வர்த்தகத்துக்குமடுத்த சகல கிளைத் திரவியசாலைகளின் பேருக்கும், அயரலந்தைச்சேர்ந்த மாகாணத் திரவியசாலைகளின் பேருக்கும் உண்டிகள் கொடுக்கப்படும்.

உண்டி மாற்றுதலுக்குரிய கழிவு முதலானகாரியங்களின் விவரங்களை இத்திரவியசாலையிற்றானே தெரிந்துகொள்ளலாம்.

ஆர். வி. டன்லோப், உதவிக்காரியகர்த்தர்.
ஏ. எவ். வில்ஸ்வோட், சம்பிரதிக்கணக்கர்.

விளம்பரம்.

சென்னபட்டணத்தில் முதற்தரத்தில் இலேஞ்சி இதன்கீழ்க் கையோப்பம் வைத்திருக்கிறவரிடம் மூன்றுமுழம் ௰க சிலிங்காகக் கைப்பணத்துக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

சி. கனகரத்தினம்.

மானிப்பாய்.

நூறுபவுண்டு நன்கொடை!!!

இந்தியாதேசம், லொன்தோனகரம் சீனதேசம், கண்டிநகரமுதலியஇடங்களில் இஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும்சாட்டர்பத்திரம்பெற்ற வியாபாரவிஷபத் திரவியசாலை கண்டிநகரில்சிறப்புவாயிருந்த, சி. அரியகுட்டி என்பவரைப் பிடிக்கக்கூடிய அறிவித்தலை இன்றுதுவக்கம் ஒரு மாதத் தவணைக்குள் இதன்கீழ் கையொப்பம்வைத்திருப்பவரிடம் கொடுக்கக்கூடியவர்களுக்கு மேலேக்கண்டிருக்கும் நூறுபவுண்டு நன்கொடையாகக் கொடுக்கப்படும் என்பதை இத்தாலறிக.

இங்ஙனம் ஏ. வி. லெமார்ச்சன். மானேசர்

கொழும்பு ௲௮௱௬௩ம் ஆண்டு மார்கழிமாதம் ௧ ந் திகதி.

Revd. Henry De'Zilva.—சங். என்றி. டிசில்வாபிரசங்கியார்.

இலங்காபிமானியின் எடிற்றரவர்களுக்கு,

ஐயாவே, மேலைப்பிரசங்கியார் இற்றைக்கு வெகுகாலத்துக்குமுன் இந்நகர்விட்டு மதுரை அமரிக்கன் மிசியோனைச்சேர்ந்து அவர்களுக்குள் நெடுங்காலமாய் உபதேசியாயிருந்து, குருப்பட்டம்பெற்றுத் தளராமுயற்சியுடையவராய்க் கர்த்தரின் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கம்பண்ணிவர்தவர். இவர் இப்பொழுது தன் சென்மதேசமாகிய இந்நகருற்று, நெடுநாளாய்ப் பிரிந்திருந்த தம்முடைய இனபந்துக்கள் இஷ்டர்களுடன் வாசம்பண்ணுகிறார். பிறகிட்ட வெள்ளிக்கிழமை சாயந்திரம் வெசிலியோன் பிரசங்க வங்களாவிலோர் பிரசங்கம்பண்ணினார். இவருடைய பிரசங்கத்தைக்கேட்க அத்தருணம் அவ்விடம்வந்தவர்கள் வழமையாய் வருந்தொகையினுமதிகம். இவர் தமிழ்ப்பாஷைக்கு அன்னியராயிருந்தாலும் அவ்வேளையிலிவர் பேசியயாவும் வாய்ச்சாலமாகவும் இனிமையாகவுமிருந்தன. கிறிஸ்துதாசர் முக்கியமாய்ச் செய்யவேண்டிய பிரதானமான கடமையைப்பற்றியே வற்புறுத்தலாய்ப் பேசினார். இவர் நெடுநேரம்பேசப் பிரியமுள்ளவராயிருந்தும் நேரமின்மையால் பிரசங்கத்தைச் சுருக்கத்தில் முடித்தார். முடிவில் வடதேசத்திலுள்ள சபையில் வழங்கிவருமாப்போல வேதநாயகசாஸ்திரியாரின் அதிக பிரதாபம்பெற்ற கீர்த்தனையிலொன்றைப்பாடிக் கூட்டத்தை முடித்தார். இந்நாட்டில் தமிழ்கிறிஸ்துசபையில் வழங்கிவரும் கீதத்தையொழித்து இக்கீதத்தை ஸ்தாபனம்பண்ணுவார்களாகில் சுதேசிகளாகிய எமக்கு அதிக மதுரமுற்றதாயும எங்கள் ஆற்றுமலுக்கத்தை யருட்டி எம்மைக்கர்த்தரின் விசுவாசத்தில் எழுப்பி ஸ்திரப்படுத்தக் கூடியதாகவிருக்குமென எண்ணுகிறேன். இதில் நுங்கருத்தியாதென யானறிந்திலேன்.

இப்படிக்கு, உமதுழியன்.
One Behind the Tat alias William.

Steamer "Jaffna."

யாட்பாணம் என்னும் புகைக்கப்பல்.

இக்கப்பலில் அமரிக்கன்மிசியோனைச்சேர்ந்த சில குருமாரும் வேறுமனேகருஞ் சென்னைமாநகருக்குப்போக ஆயத்தமாயிருந்தார்களெனவும் மேற்சொல்லிய உருவின் சில ருத்திரங்கள் பழுதுபட்டுப்போனபடியால் அப்படிப்போகுதல்கூடாதென அதின் காரியஞ்தர் அறிவித்தார்களென கேள்விப்படுகிறோம்.

Pearl Fishery.—முத்துச்சலாபம்.

அரசாட்சியாரால் முத்துச்சலாபத்தைப் பரிசோதித்து இதிணடுத்துவரும் வருடத்தில் சலாபங்கட்டலாகுமோவெனத் தீர்ப்பிடும்படி அனுப்பப்பட்ட சோதனைக்கர்த்தர் பலனற்றதாயிருக்கின்றதென அரசாட்சியாருக்கு அறிக்கைப்பத்திரம் விடுத்தனரென நாமறியவருகிறோம். எமது இராசதானிப்பத்திரிகைகளில் மற்றவருடமட்டுமல்ல இனிமேல் ஒருபோதும் சலாபம் கட்டுகிறதற்கு வாயாதெனவும், செவ்வற்பார்முதலிய மற்றும் பார்களிலும் குஞ்சுச்சிப்பிகள்தானுங் காணப்படவில்லையென்றும் வாசிக்கிறோம். இது உண்மையாயின் இலங்கை அரசாட்சியாருக்கு இலங்கையில் வரும் பலவிதவருமானத்திலொன்றாகிய சலாபவருமானத்தில் சற்றேகேட்குமென எண்ணுகிறோம்.

கொலோனியல் சக்கிடுத்தாரே, காடுவேல்துறையே இதற்கென்னசெய்யப்போகுறீர்கள்? முத்துச்சிப்பிபயிர்பண்ண உங்களாலாகாதா? "கெடுவாய்!கேடுநினையாதே தானேவருங்கேடு"

இங்ஙனம் உமதுதாசன் இலங்கைவாசிகள்நேசன்.

அல்வாய் வித்தியாவினோதர் சொல்வாய்மனோரஞ்சித அபிப்பிராயம்.

உலகோபகாரமாய் நாம் காரியப்படுத்திய அச்சங்கிலைகளிற் குறிப்புப் பொருள்களைக் குறித்துத் தொகுத்துக் காட்டினோம். வகைவிரியிற் காட்டப்புகின் "கல்விகரையில கற்பவர்நாள்சில" என்பதினாலும் விவேகிகள் அன்னம்போல் உய்த்துணர்வாரென்பதினாலும் பொருள்வயிற் குறைவினாலுங் கூடாதிருந்துங் கூடியவளவு வருஞ் சங்கிலைகளிற் காட்டக்கூடும். மேலும் இராமவாசிட்டம் பிரபலசந்திரோதயம் பகவற்கீதை முதலிய நூல்களிற் பொருளொடுமொத்தூக்கினால் விளங்கும். கந்தப்புராணம்.

மேலுளபொருளுந் தத்தம் வினைவழிநிற்கவிப்பான்
மூலமாம்பகுதிதன்னின் முளைத்திடும்புந்திபுந்தி
யேனுமகர்தைபொன்றி லெ·துமைப்புலனுமாங்கே
வாலியககனத்தோடு பண்ணிலங்காலும்வர்த.

இராமாயணம். கண்ணுதற்காட்சியிற் கரையினளந்த
உண்முதற்பொருட்கெலாமுறையுளாவன
மண்முதற்பூதமுமாயுமென்றபோ
தெண்முதலுயிர்க்கினியம்பவேண்டுமோ.
புண்ணியமெனுசெய்யிற் பொருவில்காலமாந்
திண்ணியதிரியினிற்றெளியுஞ்சிந்தையில்
எண்ணியவிளக்கதிலிரண்டுமெஞ்சினால்
அண்ணலேவீவதற்கையமாவதோ.

பாரதம். மாயையென்றொருத்திதன்பான்மனமெனுமைந்தன்றோன்றி—தூயநல்லறிவன்றன்னைத் தோற்றமின்றிகைவத்தான்—தாயொடு தந்தைமக்கள் தாரமென்றிவர்பால்வைத்த—நேயமுமவன்றனாலே நிகழ்வதோர்நினைவுகண்டாய்." இவைபோல்வனநூல்களிற் றேடியவையை நாடினால் மனமோடியுணரும். பரந்துகிடந்த நூல்களிற் கரந்துகிடந்த குறிப்புப்பொருளை நாம் உணர்திறபடி பேலோர் பேற்கோளோடு புணர்ந்தினவளவெவ்வளவோவவ்வளவு விளங்கலாம். கல்வியினளவைக் கரைபிடித்தல் கடவுளன்றி மற்றெவர்க்குமேலா. "எல்லாமறிந்தவனுமில்லையொன்றும் அறியாதவனுமில்லை"

குற்றமேதெரிவார் குறுமாமுனி—சொற்றபாவினுமோர்குறை சொல்லுவார்—கற்றிலாவென்கவிவழுவாயினும்—முற்றுநாடிவல்லோருய்த்துரைக்கவே. அகஸ்தியர் முதலியரில் இக்குற்றப்பற்றுமேயென்றால் எம்போலியரையேன்பேசுவான். நக்கீரப்புலவரோடு வாதாடிய திருவாலவாய்ப் பெருமானுக்கும் இதுசாருமேயென்றால் யாரையும் எவரையும் ஏன் பேசுவான் ஏசுவான் நாலடி. "கல்லாரேயாயினுங் கற்றாரைச்சேர்ந்தொழுகின
நல்லறிவுநாளுந் தலைப்படுவர் தொல்சிறப்பி
னொண்ணிறப்பாதிரிப்பூச்சேர்தலாற்புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத்தான்பயந்தாங்கு." ஆதலாற் கற்றாரிற் கற்பிலி கற்கலாம். நெ. திருத்தலைசபான்.

இலங்காபிமானிப் பத்திராதிபரே,

ஸ்ரீ. ஸ்ரீ. சங்கரபண்டிதரும் அவர் கூட்டாளிகளும், சிலவருஷங்களாகக் கிறிஸ்த வேதாகமத்துக்கெதிராகப் பிரயாசப்பட்டு ஓர் கண்டனமியற்றுகின்றனரென்றும், அது ஒருவேளை கொஞ்சநாட்களிலே பிரசித்தமாகுமென்றும் அறிவது உமது கையொப்பக்காரருக்குப் பிரயோசனமாயிருக்கும். யார்கடாட்சத்தினாலது தோற்றுகின்றதோ அவர் நாமங்கட்குத் தகுந்ததாயிருக்கும்படி, சைவசமய சாமார்த்தியமுழுதும் அதிற் பாரிக்கப்பட்டிருக்குமென்று நான் உத்தேசிக்கிறேன். அப்படியிருந்துங் கற்றறிந்த கண்டனகர்த்தாக்கள் முழுவதுஞ் சாவதானமாய் நடக்க நிண்ணயம்பண்ணினது மாத்திரமன்றித், தங்கள் கண்டனத்தினின்றும், கொப்ப அல்லது தாக்கப்படக் கூடிய பகுதிகள்களையப்படுமளவும், அதைப் பிரசித்தம்பண்ணுதிருக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்.

சங்கரபண்டிதரும் வேறு சில வாலிபரும், எனது உத்தேசத்தின்படியே, தங்கள் பிரயாசமான முயற்சிக்கு, மேற்குறித்திருக்குஞ் சித்தியடையும் நோக்கத்துடன் சங். எற்சு. டி. பொஸ்வேல் ஐயரிடத்திற் (Rev H. D. Buswell) போய் அதை அந்தரங்கத்திற் தர்க்கித்துப்பார்த்தற்கு ஓர் சமயத்தை நியமிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவரோ இருதிறத்தவர்களுடைய கேழ்வி மறுமொழிகளையும் ஓர் சைவனும் ஓர் கிறிஸ்தவனும் இருந்து எழுதவேண்டுமென்ற பொருத்தனையைக் கேட்டுக்கொண்டதேயன்றி வேறிபாதொன்றையுங் கேளாமல் ஒரேமுறையிலே அதற்குச் சம்மதித்தார்.

சங்கரபண்டிதருங் கூட்டாளிகளும், உண்மையைக் கண்டுபிடிப்பதே தங்களுடைய அத்தியந்த அபிப்பிராயமென்று, சங். பொஸ்வேல் ஐயருக்கு உறுதிப்பாடுபண்ணினார்கள்.

சங். பொஸ்வேல் என்னும்ஐயர் அவர்களுடையஆட்சேபங்களை நிராகரித்தற்குவேண்டியஎத்தனங்களைப்பண்ணுறதும்அதற்குவேண்டியபோக்கையறிதற்கும்தகுந்த முஸ்திதுபண்ணும்முகாந்தரமாக, அவர்களுடைய கண்டனத்தினோர் பிரதியை அவர்களைச்சோதித்துப்பார்ப்பதற்காக அவர்களிடத்திற் கேட்பது நல்லதென்று எண்ணினார். ஆனாலும் அந்த யோக்கியச் சகோதரரோ திரண்டாலோசனைசெய்து, இந்த மரியாதையான கேழ்விக்கிடங்கொடாதபடி தீர்மானித்துக்கொண்டார்கள். "உண்மையையறியும் வாஞ்சைசக்கது ருசியாதாயினும், சங். பொஸ்வேல் ஐயரவர்கள் எவ்வளவும் எத்தனமில்லாதிருந்தும் உண்மையே மேற்கொள்ளுமெனவுணர்ந்து சங்கரபண்டிதரையும் அவர் கூட்டாளிகளையும் சந்திக்கப் பூரணசித்தமுடையராகி அவர்கள் தம்மிடத்தில் வரும்படி விரும்பாநிற்கின்றனர். இங்ஙனம், சத்தியப்பிரியன்.

இலங்காபிமானிப்பத்திராதிபருக்கு வந்தனம்.

ஐயா, இதன்பின்னால் நான் எழுதப்போகிற சமாசாரம் சத்தியவிர்த்தியிற் பிரீதியுள்ளவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தைத் தருமென்றெண்ணுகிறபடியால் தங்கள் பத்திரிகையில் இதற்கு இடங்கொடுக்கவேணுமெனப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

சென்றுபோன ௧௮ ந் திகதியாகிய வெள்ளிக்கிழமை தங்கள் பத்திரிகையிற் பிரசுரஞ்செய்திருந்த விளம்பரத்தின்படி ௨௩ ந் திகதியாகிய செவ்வாய்க்கிழமையிரவு ௭ மணியளவில் உவஸ்லியன்மிஷனைச்சேர்ந்த செட்டித்தெருப்பள்ளிவங்களாவில் கூடியிருந்த கூட்டத்தின் நடபடிகளை அறியும்வண்ணம் நானும் அவ்விடஞ்சென்றேன் செல்லும்போது சிவசமயிகளும் பிறமதஸ்தரும் தனித்தனியாயும் திரளாயும் நான் நோக்கிச் செல்லும் இடத்திற்கே முன்னேறுவதைக்கண்டேன். ஆனால் முன்னேகினவர்கள் பள்ளிகூடத்துவாசலைக் கிட்டியவுடனே சுப்பிரிங்கோட்டுச் சேவகர் கோட்டுவாசலில் நின்று உட்பிரவேசிப்போரிற் சிலரைத் தள்ளிவிடும்பாவனையாய்ச் சைவப்பிரபுக்களிற் சிலர் "கொடுக்குக்கட்டிக்கொண்டு" வீதியின் இருதிக்கிலுமிருந்துவந்த சைவரையும் பிறரிற் சிலரையும் பிரவேசிக்கவொட்டாமற் தடைபண்ணிக்கொண்டார்கள். என்னுடன்போன இரண்டொருவரையும் அவ்விதமாய்க் கைப்பற்றியிழுத்தும் இழுத்தவர்களை உதறிவிட்டு என்னுடன் பிரவேசஞ்செய்தார்கள். பின்பு அக்கும்பிலுள்ளவர்களில் ஒருவருக்கு குள்ளப்பையலோடிப்போய் கழுத்திற் பெரிய பறைபொன்றுமாட்டிய ஆரோ ஒருவனை அழைத்துக்கொண்டுவந்து மேற்படி பள்ளிக்கூடத்துக்கெதிராகயிருக்கும் பிள்ளையார்கோவிலினுட்புகுந்து பிள்ளையாருக்கெதிரே நின்று பறைபோட்டுக் கூத்தாடிக் கைகொட்டி ஆரவாரம்பண்ணினார்கள். தெருவில்நின்ற சைவப்பிரபுக்களிற் சிலர் பாதிரிமாரையுங் கிறிஸ்தவர்களையும வாயிலெழுந்தபடி தூஷித்துக் கேலிபண்ணினார்கள். இவைகளெல்லாவற்றையும் ஆச்சரியமாயும் விசனமாயும் பார்த்துக்கொண்டுநின்ற நான் சைவரிற் சற்றே யோக்கியமானவரில் ஒருவரைக் கூப்பிட்டு இவைகளின் தாற்பரியமென்னவென்று வினவினேன் "சற்றே பொறும் அவசரப்படாதிரும் இன்னும் வரும்" என விடைகொடுத்தார். ஏழுமணிவேலை நூறுபெயர்மட்டுக்கு வங்களாவில் வந்துகூடிவிட்டார்கள். சங்கைபொருந்திய ஏ. ஈ. ஈ. மெசர்ஸ் கில்னர் மிற்சில் ஐயர்மாரிருவரும் வந்துசேர்ந்தார்கள். மேலும் அரைமணித்தியாலத்துக்குள்ளாக மூன்றுநூறுபெயருக்கு மேற்படச்சனங்கள்வந்துகூடினார்கள். மேஸ்தர் கில்னர் ஐயர் எழுந்து தாம் இங்கிலீசிலே சொல்லயிருந்த காரியங்களைத் தமிழிலே சனங்களுக்குத் தெரிவிக்கும்படி மேஸ்தர் நெவின்ஸ உவாத்தியாரைக் கேட்டுக்கொண்டார். அதின்பின் சாதுரியமானவுங் காரியத்துக்கடுத்தவும் ஒரு சிறு பிரசங்கஞ்செய்தார். இலங்கையிற் தாம் வந்து பதினெட்டு வருஷங்களாயும் அத்தருணத்திற் கூடிவந்திருந்த மாதிரியான கூட்டத்தைப்போல விசேஷிக்கப்படத்தக்கதான கூட்டத்தை முன்னொருபோதும் தாம் கண்டதில்லையென்றும் இத்தனைபெருந்தொகையான சைவரும் பிறரும் கூடிவந்திருக்கும் நோக்கத்தைப்பார்த்தால் வியக்கப்படத்தக்கதாய் இருக்கின்றதென்றுஞ்சொன்னார். மேலும் அவ்விடத்தில் அந்திரவுகூடிய கூட்டத்தின் நோக்கத்தைக்குறித்துச் சிலர் தப்பெண்ணங்கொண்டவர்களாய் இருந்தார்களெனவும் பேசித் தம்முடைய சாமர்த்தியத்தை கல்வித்திறமையை அல்லது வேறொன்றைக் காட்டவும், குதர்க்கம்பண்ணித் தம்முடைய நேரத்தை வீணாய்ச்செலவிட எண்ணிவராமல் நேசமாயும் பட்சமாயும் சைவருடனும் பிறருடனும் சமாதானமாய்ப்பேசிக் கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கு விரோதமாக அவர்கள் சொல்லும் நியாயமான ஆட்சேபங்களைக்கேட்டு உத்தரங்கொடுக்கும் நோக்கமாக வந்ததாயும் சத்தியத்தை மறைக்கலாம் அதைப்பலவிதத்திலும் வெருட்டி ஓட்டிவிடலாமென்றும் அபிப்பிராயமுடையவர்களாய்ச் சிலர்செய்யும் முயற்சிகளைப்பார்த்தால் வேடிக்கையாயிருக்குதென்றும் அப்படியான பிரயாசமெல்லாம் அபத்தமாய் முடியுமென்றும் அதற்கேற்ற இரண்டொரு உதாரணங்களையுங் காட்டி சைவர் சொல்லக்கூடிய ஆட்சேபங்கள் யாவும் கிறிஸ்தமார்க்கத்துக்கு விரோதமாக அநேகநாளுக்குமுன் இருந்த சிவமதவிரோதிகளாற் கொண்டுவரப்பட்ட நிராகரணங்களேயன்றி நூதனமானவைகளாய் இருக்கமாட்டாதென்றும் சைவர் நூதனமாகக் கொண்டுவரும் ஆட்சேபம் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஐந்து சிலின் இனாமாகக் கொடுப்போமென்றும், மார்க்கவிஷயத்தைக்குறித்து ஆராய்வுசெய்தல் சகலருடைய கடமையென்றும், சைவரிற் சிலர் திரண்டு இவ்வித ஆராய்ச்சிசெய்யவென்று ஒருசங்கம் ஏற்படுத்தியிருப்பதைக் கேட்டுத் தாம் வெகுசந்தோஷப்படுவதாயும், அவர்கள் அப்படிச்செய்வதே தமது விருப்பமென்றும், (Dr. Duff) டவ் என்னுங் குருவுடைய முயற்சியினால் இந்தியாவுக்கு இராசமாபுரியாகிய கற்குத்தாபட்டணத்திலுள்ள சுதேசிகள் மார்க்க ஆராய்வுசெய்யும்படி ஒரு பெரிய சங்கத்தையேற்படுத்தி ஓரட்சமின்றி மார்க்ககாரியங்களை விசாரணைசெய்து வருவதாயும், அச்சங்கமூலமாய்த் தாங்கள் பெற்றுவரும் நன்மைகளுக்குக் காரணனாகிய அந்தக்குருவுக்குத் தங்கள் நன்றியுணர்வைக் காட்டும்படி மகாபெரிதானவுஞ் சிங்காரமானவும் ஒரு மாளிகையைத் தங்கள் கைப்பொறுப்பிற் கட்டியெழுப்பி அவருக்கு இனமாகக் கொடுத்துவிட்டார்களென்றும், வண்ணார்பண்ணையில் வசிக்கும் சைவருந் தமக்கும் அவ்விதமான ஓர் மாளிகையைச் சீக்கிரத்தில் கட்டிக்கொடுப்பார்களென்று நம்புவதாயும் வினோதவார்த்தைகள் பேசி இன்னுஞ்சிலபல விஷயங்களைக் குறித்தும் நெடுநேரமாகப் பேசினார். அவைகளை முற்றிலும் இவ்விடத்தில் விபரித்தால் தங்கள் பத்திரிகை இடந்தராமாட்டாதென்று அஞ்சி நிறுத்துகிறேன். கேள்விகேட்கப் பிரியமுள்ளோர் உடனே கேட்கலாமென்று, தருந்த ஆயத்தத்துடனே வராதவர்கள் பிரியமானால் இதனடுத்த செவ்வாய்க்கிழமை அவ்விடத்திலேயே கூடப்போகிற கூட்டத்தில் வந்து கேட்கலாமென்றும், அல்லது இன்னும் பிரியமானால் தங்கள் கேள்விகளை எழுதி ("Christian Defence Association") என்னுங் கூட்டத்து லேககரிடத்தில் அனுப்பிவைத்தால் அச்சப்போட்ட புஸ்தகமூலமாய் உத்தரங் கொடுக்கப்படுமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. அத்தருணத்தில் ஒருவர் எழுந்து தமக்குச்சிலகேழ்விகளிருப்பதாகவும் எழுத்தில் எழுதிக்கொடுப்பதாயுஞ் சொல்லியிருக்கக் கூட்டம் முடிவுபெற்றது. ஆனால் நடுப்பிரசங்கத்தில் நான் முன்சொல்லிய சைவப்பிரபுக்கள சனங்களிற் சிலரை சைவஉபாத்தியார் கிறிஸ்தம் பாதிரிகளுடைய கூட்டத்துக்குப் போகக்கூடாதெனக் கெஞ்சி அழைத்துப்போய்ச் சைவப்பள்ளியில் விளக்கேற்றி நவினப்பிரசங்கஞ்செய்து பாதிரிமாரையுங் கிறிஸ்தவர்களையும் வெகுகெட்டியாய்த் தூஷித்து அதிற்திறமாய்ப் பயின்றவர்களாதலால் கொஞ்சமும் இளைத்துப்போகாமல் வழக்கப்படி ஆடிப்பாடிக்காரியத்தை நடத்தினாகளெனக்கேழ்வி.

பத்திராதிபரே, வண்ணார்பண்ணையிற் சைவர் செய்யுங் கூத்துகளைப்பார்த்தால் வெகுவேடிக்கையாகத்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் இவர்கள் செய்கையை உற்றுநோக்கும் பிறதேச சனோபகாரிகளாகிய ஐரோப்பியர் கறுத்தவர்களைக் குறித்து எவ்வித கருத்துடையவர்களாய் இருப்பார்களென்பதைச் சைவர் சிந்தியார்போலும். தமிழர் தேர்ந்தபுத்தியுள்ளவர்களும் நற்குணமுடையவர்களும் ஆசாரம் மரியாதை நாகரிகமுதலியவைகளிற் சிறந்தவர்களுமென்று ஐரோப்பியர் இதுவரைக்குங்கொண்டிருந்த எண்ணத்தைச் சைவரிலெல்லாருமல்லக் கைகொண்டஅழவான சிலசைவர் மாத்திரம் தங்கள் செய்கையினால் அழித்துப்போடப் பிரயாசப்படுவதுபோற் தோன்றுவது விசனமானகாரியமல்லவா? "ஐயோ கபடிகளாகிய வேதபாரகரே பரிசேயரே, உங்களுக்கு ஆபத்துவரும்; மனுஷர் பரமஇராச்சியத்திற் பிரவேசியாதபடி நீங்கள் அதைப்பூட்டிப்போடுகிறீர்கள். நீங்கள் அதில் பிரவேசிப்பதுமில்லை, பிரவேசிக்கவிரும்புகிறவர்களைப்பிரவேசிக்கவிடுவதுமில்லை." (இன்னும்வரும்.)

இப்படிக்கு உண்மைவிளம்பி.

யாழ்ப்பாணம் ௲௮௱௬௩ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் ௨௯ ந்திகதி.

Edited by C. W. Cathiravalupully and Printed and Published by N. Strong at the Press of Ripley & Strong Manepay, Jaffna.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org